

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 118/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. arch. P. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. Š. G., Advokátska kancelária, B. vo veci namietaného porušenia práva na spravodlivé súdne konanie, zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obdo 10/2005 z 25. januára 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. arch. P. M. odmieta pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2007 doručená sťažnosť Ing. arch. P. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Obdo 10/2005 z 25. januára 2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 4. februára 2005 podal v súdnom spore proti žalovanému Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 11 Cob 161/04-290 z 11. novembra 2004 o zvýšenie ceny diela. Najvyšší súd 8. marca 2007 po uplynutí viac ako dvoch rokov od podania dovolania doručil sťažovateľovi uznesenie sp. zn. 2 Obdo 10/2005 z 25. januára 2007, ktorým jeho dovolanie proti rozsudku krajského súdu z 11. novembra 2004 odmietol s odôvodnením, že v danej veci nebol zistený ani jeden dôvod prípustnosti dovolania.

Týmto rozhodnutím najvyššieho súdu malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby nálezom vyslovil, že uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obdo 10/2005 z 25. januára 2007 bolo porušené jeho právo vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru, žiadal predmetné uznesenie najvyššieho súdu zrušiť a odložiť vykonateľnosť rozsudku krajského súdu č. k. 11 Cob 161/04-290 z 11. novembra 2004.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obdo 10/2005 z 25. januára 2007, ktorým bolo odmietnuté jeho dovolanie proti rozsudku krajského súdu č. k. 11 Cob 161/04-290 z 11. novembra 2004.

Najvyšší súd v odôvodnení svojho uznesenia sp. zn. 2 Obdo 10/2005 z 25. januára 2007 uviedol:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1/ OSP) predtým ako pristúpil k preskúmaniu rozhodnutia odvolacieho súdu skúmal, či sú splnené pre to

podmienky (§ 103 v spojení s § 243c OSP), či v danej veci napadnuté rozhodnutie môže preskúmavať.

Zo spisov zistil, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II., ako súdu prvostupňového z 25. 2. 2004 č. k. 24 Cb 225/01-200 v spojení s 24 Cb 225/01-258, ktorým zamietol žalobu žalobcu z 12. 4. 2001, krajský súd, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom potvrdil a nevyslovil vo výroku, že proti tomuto rozsudku pripúšťa dovolanie, že ide o vec po právnej stránke zásadného významu.

Podľa § 236 ods. 1 OSP, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 237 OSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa § 238 ods. 1 OSP, dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa ods. 2 dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

A podľa ods. 3 dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V súdnej veci ani jeden dôvod prípustnosti dovolania zistený nebol. Ustanovenie § 241 ods. 2 písm. c, d OSP (v znení v čase podania dovolania), na ktoré sa odvoláva žalobca nerieši prípustnosť dovolania ale zákonnú možnosť odôvodnenia dovolania, ak

zákon dovolanie pripúšťa.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) v spojení s § 243b ods. 4 OSP dovolací súd odmietne dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

S poukazom na citované ustanovenie dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol.“

Z rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva, že v odôvodnení svojho uznesenia uviedol postup, akým dospel k záverom o potvrdení uznesenia krajského súdu, a preto jeho uznesenie nemožno považovať za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne.

Na tomto závere treba trvať aj napriek tomu, že sťažovateľ nesúhlasí s právnym názorom najvyššieho súdu, pretože porušenie základného práva nemožno vidieť len v tom, že najvyšší súd postupoval a rozhodoval bez toho, aby sa stotožnil s právnym názorom sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2007